

200703396/1.

Datum uitspraak: 18 juli 2007

/

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/48274 en 06/48276 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 11 april 2007 in
de gedingen tussen:**

appellante

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 augustus 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 12 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 april 2007, verzonden op 17 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 mei 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

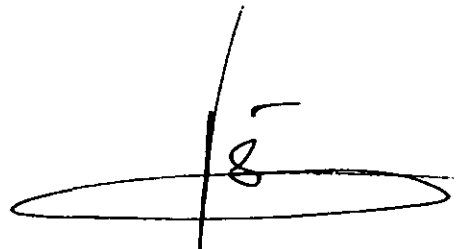
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juli 2007

295

Verzonden: 18 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

97%

zaaknummer: AWB 06/48274 en 06/48276

2

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing van hoofdstuk 7 "Rechtsmiddelen" van de Vw gelijkgesteld met een beschikking omtrent een verblijfsvergunning regulier gegeven krachtens deze wet.
- 2.3 Verweerder pleegt de aanvraag tot het verlenen van een mvv te toetsen aan de voorwaarden die worden gesteld voor het verlenen van een verblijfsvergunning in Nederland.
- 2.4 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.
- 2.5 Ingevolge artikel 3.24 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb), voor zover relevant, kan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf dan de echtgenoot of echtgenote, de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind, indien:
- a. de vreemdeling naar het oordeel van verweerder feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de persoon bij wie deze vreemdeling wil verblijven, en
 - b. de achterlating van de vreemdeling naar het oordeel van verweerder een onevenredige hardheid zou betekenen.
- 2.6 In B2/8.5 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) is het door verweerder gevoerde beleid met betrekking tot verruimde gezinshereniging ten aanzien van meerderjarige kinderen opgenomen. In B2/8.5 Vc is neergelegd dat de verblijfsvergunning niet wordt verleend, indien de achterlating van het gezinslid in het land van herkomst geen onevenredige hardheid betekent. Het betreft hier gevallen waarin door bijzondere omstandigheden de algemene belangen die zijn gediend met een restrictief toelatingsbeleid, niet opwegen tegen de belangen van de vreemdeling bij verblijf in Nederland bij de hier gevestigde familieleden. In het algemeen kan die onevenredigheid slechts aanwezig zijn indien sprake is van een of meer zeer bijzondere individuele omstandigheden, die bovendien tot gevolg hebben dat de achterlating van de vreemdeling in het land van herkomst een schrijnende situatie zou opleveren.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.7 Verweerder gaat er in het bestreden besluit vanuit dat er een feitelijke gezinsband bestaat tussen eiseressen en de hoofdpersonen, maar stelt zich op het standpunt dat er

zaaknummer: AWB 06/48274 en 06/48276

3

geen aanwijzingen zijn dat achterlating van eiseressen van onevenredige hardheid zou zijn.

- 2.8 Eiseressen hebben zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van onevenredige hardheid als zij worden achtergelaten in het land van herkomst. Eiseressen hebben ter onderbouwing naar voren gebracht dat zij zijn verstoken van sociale contacten nu hun ouders, jongere zus en broer in Nederland wonen. De stiefvader van eiseressen kan de opleidingen van eiseressen niet meer bekostigen en niet meer in hun levensonderhoud voorzien. Dit betekent dat eiseressen hun studie stop moeten zetten en dat zij vanwege de grote werkloosheid in Suriname en de onafgemaakte studie niet aan werk kunnen komen.
- 2.9 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat er geen sprake is van onevenredige hardheid. Eiseressen zijn volwassen en volgen een opleiding, zodat aangenomen kan worden dat ze zich zelfstandig kunnen handhaven. Het ontbreken van sociale contacten is niet aannemelijk nu zij al hun hele leven in Suriname wonen en student zijn. Verweerder heeft kunnen overwegen dat van eiseressen verwacht mag worden dat zij in hun eigen onderhoud kunnen voorzien en dat financiële afhankelijkheid van eiseressen van hun ouders niet een dermate bijzondere omstandigheid is dat dit zal leiden tot een schrijnende situatie die een beroep op het beleid van verruimde van gezinshereniging, als bedoeld in B2/8.5 Vc, rechtvaardigt.
- 2.10 Eiseressen hebben zich verder op het standpunt gesteld dat er sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder van het beleid van verruimde gezinshereniging, als bedoeld in B2/8.5 Vc, had dienen af te wijken.
- 2.11 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat het beroep op artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet kan slagen. Er is geen sprake van bijzondere omstandigheden die niet al zijn meewogen bij de vaststelling van het beleid voor de beoordeling of er sprake is van onevenredige hardheid.

Ten aanzien van het beroep op artikel 8 EVRM overweegt de rechtbank als volgt.

- 2.12 Niet in geschil is dat er sprake is van gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM tussen eiseressen en hun moeder en stiefvader. Eerst zal bezien moeten worden of de weigering om aan eiseressen verblijf hier te lande toe te staan inmenging in dit gezinsleven vormt. De rechtbank is van oordeel dat dit niet het geval is, omdat eiseressen nimmer in het bezit zijn geweest van een verblijfstitel, die hen tot het uitoefenen van het gezinsleven hier te lande in staat stelde.
- 2.13 Vervolgens dient te worden bezien of op verweerder een positieve verplichting rust om uitoefening van het familie- en gezinsleven tussen eiseressen en hun moeder in Nederland mogelijk te maken. Bij de vaststelling of er een positieve verplichting voor verweerder aanwezig is, dient een belangenafweging te worden gemaakt. Hierbij dienen de feiten en omstandigheden in het individuele geval in ogenschouw te worden genomen, waaronder de vraag of er ernstige belemmeringen bestaan om het gezinsleven in een ander land uit te oefenen.
- 2.14 Eiseressen zijn van mening dat er op verweerder een positieve verplichting rust om hen toe te laten, omdat er sprake is van "more than normal emotional ties".

zaaknummer: AWB 06/48274 en 06/48276

4

-
- 2.15 De rechtbank overweegt dat, volgens vaste jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, bij de afweging of familiehereniging van ouders en hun meerderjarige kinderen op grond van artikel 8 EVRM moet worden toegestaan, wordt meegewogen dat "relationships between adult relatives do not necessarily attract the protection of Article 8 without further elements of dependency involving more than the normal emotional ties". Daarmee wordt bedoeld op de vraag of tussen eiseressen en hun ouders een -van de gebruikelijke ontwikkeling afwijkende- relatie bestaat, die heeft geleid tot emotionele banden die uitstijgen boven hetgeen normaliter mag worden verwacht.
- 2.16 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt kunnen stellen dat de band tussen eiseressen en hun ouders niet zodanig bijzonder is dat moet worden aangenomen dat sprake is van bijzondere afhankelijkheid waardoor een meer dan normale emotionele band tussen hen moet worden aangenomen. De omstandigheid dat eiseressen en hun ouders een hechte emotionele band hebben, dagelijks telefonisch contact hebben en dat eiseressen van hun ouders financieel afhankelijk zijn, acht de rechtbank niet uitstijgen boven hetgeen gebruikelijk is tussen kinderen en hun ouders.
- 2.17 Daarbij heeft verweerder in het kader van de belangenafweging kunnen meewegen dat niet is gebleken van een objectief beletsel om het familie- of gezinsleven in Suriname uit te oefenen. Eiseressen hebben hun standpunt, dat dit wel het geval is, onvoldoende onderbouwd. De enkele omstandigheid dat terugkeer naar Suriname een inkomensdaling tot gevolg zal hebben, is een persoonlijke omstandigheid op grond waarvan verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat dit onvoldoende is om aan te nemen dat er sprake is van een objectief beletsel om het familie- of gezinsleven in Suriname uit te oefenen. Daarbij is van belang dat de hoofdpersonen en de minderjarige broer en zus van eiseressen oorspronkelijk ook uit Suriname afkomstig zijn en het grootste deel van hun leven daar hebben doorgebracht.
- 2.18 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.19 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06/48274 en 06/48276

5

3. Beslissing

De rechtbank:

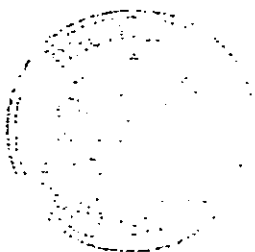
verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D. de Jong, rechter, en op 11 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. J.E. Engelhart, griffier.

Afschrift verzonden op: 17 APR. 2007

Coll: **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

11 april 2007
De griffier, J.E. Engelhart

MR A. RAMSOEDH*Advocaat & Procureur*

Eveneens per fax nr. 070-3651380

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Postadres:
Postbus 1099
2600 BB Delft

Bezoekadres:
Hof van Delftlaan 87b
2613 BL Delft

Telefoon : (015) 215 92 27
Fax : (015) 215 98 65
E-mail : info@ramsoedh.nl

Delft, 14 mei 2007

Betreft: Hoger Beroep
Inzake
Ons kenmerk: BR/2005r589
Uw ref.

/ IND

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2924-C	
14 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: OD:	PAR:

Toevoeging is aangevraagd.

Edelachtbaar College,

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Surinaamse
Nationaliteit, te dezer zake domicilie kiezende te Delft aan de
Hof van Delftlaan nr. 87b (Postadres Postbus 1099 Delft 2600 BB),
ten kantore van mr. A. Ramsoedh, advocaat en procureur, die in
deze zaak verklaard als gemachtigde bepaaldelijk te zijn
gevolmachtigd en als zodanig het Hoger Beroepschrift zal
ondertekenen.

Alvorens de grieven te vermelden waarop dit hoger beroep rust
wordt opgemerkt dat dit hoger beroep slechts wordt ingesteld door
een van de betrokkenen aangezien de ander
wegens bij haar opgetreden psychische spanningen heeft
besloten niet verder te gaan met deze langdurige procedure omdat
zij dat niet meer aankan. Zij heeft besloten teneinde verder
psychische spanningen te vermijden zich te gaan toeleggen op een
ander land die de Rechten van de Mens serieuzer neemt.
Dat hiermede bij Uw Raad Hoger Beroep wordt ingesteld tegen de
uitspraak d.d. 11 april 2007 (verzonden op 17 april 2007) van de
Rechtbank te 's-Gravenhage met AWB nr. 06/48274 en 06/48276 in
welke uitspraak het namens betrokkenen ingesteld beroep ongegrond
is verklaard. (zie productie nr. 1)

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard behoudens en voor zover onze verplicht afgesloten
beroepsaansprakelijkheidsverzekering in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft.

Appellante kan zich niet verenigen met voornoemde uitspraak, overlegt hierbij het dossier in beroep bij de rechtbank en verzoekt Uw Raad de inhoud daarvan als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

De Gronden van Het Hoger Beroep:

Grief I:

Ten onrechte heeft de rechtbank in punt 2.9 overwogen dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat er geen sprake is van onevenredige hardheid omdat eiseressen volwassen zijn en een opleiding volgen, zodat aangenomen kan worden dat ze zich zelfstandig kunnen handhaven. Ten onrechte heeft de rechtbank verder overwogen: "het ontbreken van sociale contacten is niet aannemelijk nu zij al hun hele leven in Suriname wonen en student zijn. Verweerder heeft kunnen overwegen dat van eiseressen verwacht mag worden dat zij in hun eigen onderhoud kunnen voorzien en dat financiële afhankelijkheid van eiseressen van hun ouders niet een dermate bijzondere omstandigheid is dat dit zal leiden tot een schrijnende situatie die een beroep op het beleid van verruimde gezinshereniging als bedoeld in B2/8.5 Vc, rechtvaardigt":

Toelichting van grief I:

In het beroepschrift aan de rechtbank is voldoende aangetoond dat er sprake zal zijn van een schrijnende situatie indien de beslissing van verweerder stand zal houden; appellante zal immers haar studie moeten afbreken om in eigen onderhoud te moeten voorzien; een studie waar de ouders reeds heel veel geld in gestoken hebben en die in een land als Suriname met grote werkloosheid zonder diploma's zou betekenen dat zij niet aan werk zal geraken.

Grief II:

Ten onrechte heeft de rechtbank in punt 2.16 overwogen dat verweerder zich in het bestreden besluit op het standpunt heeft kunnen stellen dat de band tussen eiseres en haar ouders niet zodanig bijzonder is dat moet worden aangenomen dat sprake is van bijzondere afhankelijkheid waardoor een meer dan normale emotionele band tussen hen moet worden aangenomen en dat de omstandigheid dat eiseressen en hun

ouders een hechte band hebben, dagelijks telefonisch contact hebben en dat eiseressen van hun ouders financieel afhankelijk zijn acht de rechtbank niet uitstijgen boven hetgeen gebruikelijk is tussen kinderen en hun ouders;

Toelichting van grief II:

De rechtbank is volledig voorbijgegaan aan hetgeen in de nadere gronden van beroep d.d. 31 oktober 2006 op bladzijde 4 en volgende is gesteld met betrekking tot de *more than the normal emotional ties*; Dat de beslissing van verweerder volstrekt in strijd is met de uitleg die het Europese Hof aan artikel 8 EVRM heeft gegeven in uitspraken als EHRM 7 november 2000, nummer 31519/96 en EHRM 13 februari 2001, nummer 47160/99, alsmede in strijd met diverse uitspraken van de rechtbank waaruit blijkt dat indien er sprake is van *more than the normal emotional ties* de belangen van betrokkenen dienen te prevaleren, hetgeen hier aan de orde is;

De uitspraak van de rechtbank zou betekenen dat in dit geval waar er sprake is van volledige afhankelijkheid, met name de financiële afhankelijkheid van deze meerderjarige kinderen waarbij bovendien het gehele gezin door de beslissing van verweerder is verdeeld als normaal dient te worden benoemd, hetgeen niet juist is. In een normaal geval zijn meerderjarige kinderen financieel zelfstandig en zijn zij niet volledig afhankelijk van hun ouders; In de eerder genoemde uitspraken van het Europese Hof heeft het Hof juist een leidraad gegeven wanneer er sprake is van *more than the normal emotional ties*; Daarvan is in het onderhavige geval zeker sprake, zodat er wel degelijk sprake is van strijd met art. 8 EVRM met name omdat de moeder van betrokkene van meet af aan heeft getracht voor haar en alle kinderen een MVV te verkrijgen.

De rechtbank is voorts volstrekt niet ingegaan op de in het beroepschrift genoemde uitspraken b.v. in de zaak onder nr. LJN:A00444, AWB 02/88756 van 9 december 2003 (zittingsplaats Haarlem) (zie blz 7 van de nadere gronden) waarmee is gewezen op het feit dat aan een deel van het gezin wel een vergunning is verstrekt en dat derhalve het belang om het gezinsleven in Nederland uit te kunnen oefenen zwaarder dient te wegen;

Grief III:

Ten onrechte heeft de rechtbank in punt 2.11 overwogen dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat het beroep op artikel 4:484 van de Abw niet kan slagen. Er is geen sprake van bijzondere omstandigheden die niet al zijn meegewogen bij de vaststelling van het beleid voor de beoordeling of er sprake is van onevenredige hardheid.

Toelichting van grief III:

Hoe de rechtbank aan deze constatering heeft kunnen geraken is onbegrijpelijk. Namens appellante is juist in beroep aangevoerd dat verweerder ten onrechte heeft gesteld dat niet aan de orde hoeft te komen of toepassing van een beleidsregel voor een of meerdere belanghebbenden gevolgen heeft die onevenredig zijn met de door de beleidsregel te dienen doelen. Verweerder heeft op geen enkele wijze aangetoond dat er sprake is geweest van een behoorlijke belangenafweging. Verweerder heeft slechts in het verweerschrift gesteld dat in het kader van 3.24 aanhef en onder b van de Vw verweerder de aangevoerde individuele omstandigheden van eiseressen heeft meegewogen en dat er geen andere individuele feiten en omstandigheden zouden zijn aangevoerd en verweerder zich in de beslissing in primo terecht op het standpunt heeft gesteld dat er geen verdere belangenafweging in het kader van 4:84 Awb dient plaats te vinden. Deze redenering van verweerder is feitelijk onjuist. Immers is in de bezwaar en beroepsprocedure aangevoerd dat de ouders van betrokkene financieel afhankelijk zijn van een AOW inkomen, die vanwege het feit dat de vader ten tijde dat de AOW regeling van kracht werd als Nederlander in Suriname woonde en daarom slechts een deel van de normale AOW ontvangt en een aanvulling geniet tot de bijstandsnorm. Dat aanvullende gedeelte wordt slechts verstrekt zolang hij met zijn gezin in Nederland woont. Indien hij naar Suriname vertrekt zal zijn inkomen belangrijk lager worden waardoor hij niet in staat zal zijn zijn gezin te kunnen onderhouden. Dit gegeven is een wel zo belangrijk gegeven dat daarmede wel degelijk rekening had dienen te worden gehouden bij het nemen van de beslissing ingevolge het gestelde in art. 4:84 Awb, zodat de rechtbank daarin niet kan worden gevolgd.

Grief IV:

Ten onrechte heeft de rechtbank in punt 2.13 geoordeeld dat er op verweerder geen positieve verplichting rust om uitoefening van het gezinsleven tussen eiseres en haar moeder in Nederland mogelijk te maken.

Toelichting van grief IV:

De rechtbank geeft een verkeerde uitleg aan de door appellante genoemde uitspraken van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens door te stellen dat de band tussen eiseressen en hun ouders niet zo danig bijzonder is dat moet worden aangenomen dat er sprake is van bijzondere afhankelijkheid waardoor een meer dan normale emotionele band tussen hen moet worden

aangenomen en dat de omstandigheid dat eiseressen en hun ouders een hechte emotionele band hebben, dagelijks telefonisch contact hebben en dat eiseressen van hun ouders financieel afhankelijk zijn, acht de rechtbank niet uitstijgen boven hetgeen gebruikelijk is tussen kinderen en hun ouders.

De onderhavige uitspraak van de rechtbank zou immers betekenen dat het Europese Hof in haar eerder genoemde uitspraken heeft bedoeld dat er geen sprake is van more than the normal emotional ties indien er sprake zou zijn van volledige financiële en emotionele afhankelijkheid van meerderjarige kinderen van hun ouders en dat is zeker niet wat het Hof in die uitspraken heeft aangegeven. Het Hof heeft juist aangegeven dat in situaties als de onderhavige waar meerderjarige kinderen volledig afhankelijk zijn van hun ouders, in casu zowel emotioneel als financieel er sprake is van more than the normal ties. Van normal ties zou sprake zijn indien de meerderjarige kinderen zelfstandig in het land van herkomst in eigen onderhoud kunnen voorzien en daar hun eigen leven kunnen leiden, wat in dit geval niet kan worden gezegd.

Grief V:

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat weigering om aan eiseressen verblijf hier te lande toe te staan geen inmenging in dit gezinsleven vormt omdat eiseressen nimmer in het bezit zijn geweest van een verblijfstitel die hen tot het uitoefenen van het gezinsleven hier te lande in staat stelde.

Toelichting op grief V:

Deze redenering van de rechtbank is onbegrijpelijk. De reden waarop eiseres optreedt als appellant is gelegen aan het feit dat eiseres thans meerderjarig is. Echter ook de vader en de moeder van appellant zijn belanghebbenden. De vader heeft bij geboorte de Nederlandse Nationaliteit verkregen en de moeder heeft een vergunning tot verblijf bij haar Nederlandse echtgenoot. Zowel de vader als de moeder hebben derhalve het recht om hun gezinsleven hier te lande uit te oefenen zodat dient te worden bekeken of eiseres nog deel uit maakt van het gezin. Indien komt vast te staan dat eiseres nog immer deel uit maakt van het gezin dan dient aan haar een MVV te worden verstrekt om zich bij haar ouders te voegen. Ook in dit verband heeft het Europese Hof reeds diverse malen uitgesproken wanneer er nog sprake is van een gezinsband tussen ouders en hun meerderjarige kinderen zodat de vraag of deze kinderen nog deel uitmaken van het gezin bevestigend moet zijn.

Grief VI:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat in het kader van de belangenafweging niet is gebleken van een objectief beletsel om het familie- of gezinsleven in Suriname uit te oefenen en dat eiseressen hun standpunt, dat dit wel het geval is onvoldoende hebben onderbouwd. De enkele omstandigheid dat de terugkeer naar Suriname een inkomensdaling tot gevolg zal hebben, is een persoonlijke omstandigheid op grond waarvan verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat dit onvoldoende is om aan te nemen dat er sprake is van een objectief beletsel om het familie- of gezinsleven in Suriname uit te oefenen.

Toelichting op grief VI:

In het bezwaarschrift is juist aangevoerd dat van een behoorlijke belangenafweging geen sprake is geweest. Op geen enkele wijze heeft verweerder aangegeven dat er een belangenafweging heeft plaatsgevonden. Ten onrechte heeft de rechtbank dan ook overwogen dat bij de belangenafweging zou zijn gebleken dat.... enz. Er heeft geen enkele belangenafweging plaatsgevonden zodat reeds daarom de beslissing diende te worden vernietigd. Voorts dient vanwege het onder de toelichting van grief III vermelde reeds te worden aangenomen dat indien er sprake zou zijn geweest van een behoorlijke belangenafweging die afweging in het voordeel van betrokkene zou moeten zijn.

Niet kan worden ingezien dat de rechtbank het feit dat er sprake zou zijn van een behoorlijke inkomensdaling van de ouders van appellante indien zij besluiten het gezinsleven in Suriname uit te oefenen betitelt als een niet objectieve belemmering. De rechtbank houdt kennelijk geen rekening met het feit dat indien de ouders besluiten met hun gezin naar Suriname terug te keren de inkomensdaling tot gevolg zal hebben dat appellante niet verder zal kunnen studeren en dat de hier wel aanwezige kinderen die allen studeren ook hun studie hier zullen moeten afbreken (terwijl ze hier zijn ingeworteld). Er is wel degelijk sprake van een objectieve belemmering om het gezinsleven in Suriname uit te oefenen. Daar komt nog bij dat voor de opbouw van een AOW pensioen het vereist is in Nederland te wonen. De kinderen van de ouders die hier in Nederland studeren bouwen nu aan hun AOW pensioen. Een vertrekt met hun ouders naar Suriname zou betekenen dat aan de opbouw daarvan een einde komt hetgeen voor die kinderen eveneens een objectieve belemmering vormt om met hun ouders mee te gaan.

Tenslotte overlegt appellante hierbij een afschrift van de pleitnota die ter zitting van 8 maart 2007 aan de rechtbank is overgelegd en verzoekt de inhoud daarvan als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

MITSDIEN:

Uw Raad wordt verzocht, dit hoger beroep gegrond te verklaren en opnieuw rechtdoende de beslissing van de rechtbank d.d. 11 april 2007 (verzonden op 17 april 2007) alsmede de beslissingen van verweerder waarvan beroep en Hoger Beroep te vernietigen en te bepalen dat verweerder een nieuwe beslissing zal dienen te nemen met in achtneming van de uitspraak van Uw Raad, met veroordeling van verweerder in de kosten van alle instanties.

Gemachtigde,

